

thi den kan ikke en Gang rumme den Fisterbefolkning, der hører hjemme i Esbjerg, og naar nu alle Fisterne komme til lige fra Frederikshavn og Skagen rundt, og give Møde med alle deres Fiskefartøjer, og de i Tilfælde af Storm og Uvejr maa søge ind til Fisterhavnen ved Esbjerg, saa kan denne aldeles ikke rumme dem, selv ikke under daglige Forhold, naar de søge derind for at afsætte deres Fisk. Det er derfor af største Betydning, at man gør, hvad man kan, for at lette Fisterne i deres Arbejde paa dette farlige Sted af Vestkysten og tillige letter dem Afsetningen til England. I Forbindelse hermed vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om der ikke var Mulighed for, at ogsaa han kunde gøre lidt for paa dette Sted at lette Fisterne Afsetningen af deres Fisk. Som Forholdet er nu, strømmer jo i gode Fiskeperioder alt ind til Esbjerg. Den eksisterende Dampskibsforbindelse, „det forenede Dampskibsselskab“, kan ikke besørge det hele og hver Dag sende Skibe af Sted og kan saaledes ikke tage den hele Fiskeængde, der kommer ind. En stor Del af Udbyttet gaar tabt derved, at Fiskerne døer, fordi den ikke kan komme af Sted i rette Tid og paa rette Maade derhen, hvor den skal bruges. Fisterne have da søgt Forbindelse med engelske Transportfartøjer, som modtage deres Fangst og bringe den til England, men der paabyrdes dem en betydelig Udgift derved, at Toldvæsenet forbyder dem Samkvem med de engelske Fartøjer ude paa Esbjerg Red. Paa Grund af Toldopsynet maa de løbe ind i Esbjerg Havn og derved spildes Tid, og der paaløber Udgifter, og der spørges: Kan det ikke tillades, at man under Skallingen eller under Fano foretager denne Omladning fra Fiskefartøjerne til de enkelte Transportkibe under Toldvæsenets Opsigt? Jeg synes, det kunde let foranstattes enten ved et Toldopsyn ved den nordre Ende af Fano eller under en Toldtrykfers Øje. Jeg henstiller, om der ikke kunde gives Fisterne en Lettelse i saa Henseende. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Sikringen ved Hjælp af Havne paa Vestkysten for Fisterne, om Slagens Oplysning og Fisterhavnens Udvidelse ved Esbjerg, skal jeg erindre om, at hvad enten man bygger Havne eller ikke langs Vestkysten, og hvad enten man omdanner vore Fiskefartøjer til søgaende Fartøjer eller ej, bliver der altid tilbage i Landet de gamle og de unge, der bliver tilbage det Fiskeri, som foregaar med smaa Fartøjer langs Kysten, det Fiskeri, som hidtil har udgjort Hovedmassen af Fiskeriindtægten, og som til alle Tider vil vedblive at eksistere. Disse

Fartøjer ere i høj Grad udsatte for Forlis under opkommende Storme, og der vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at det Foretagende, som af Regeringen er skabt oppe ved Hirtshals, har vist sig overordentlig heldigt og tilfredsstillende for den stedlige Befolkning. Der er jo paa Finansloven i Aar en Sum til Forlængelse af Molen ved Hirtshals. Ærede Medlemmer, der have besøgt Stedet, ville have set og faaet Erfaring for, at der ved denne Mole, simpelt som den er i hele sin Konstruktion, løbende lige ud i Havet, er skabt et ganske udmærket Tilflugtssted for den stedlige Befolkning, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om vi ikke, inden vi kunne komme saa vidt, at vi kunne saa en af de berømte Fiskerihavne paa forskellige Steder af Kysten — jeg skal ikke nævne hvor, men der er Pladsjer nok — kunne saa lignende Moler, som ville være til overordentlig stor Betsignelse, og som i alt Fald vilde for den stedlige Befolkning stabe et Værn, som der trænges til. Jeg tror, det vilde blive modtaget med Taknemlighed langs hele Kysten, hvis man skabte noget lignende paa passende Steder. Vedrørende samme Sag skal jeg bemærke, at der jo er den stadig tilbagevendende Bevilling paa Finansbudgettet til Nymindegab. For 7—8 Aar siden, tror jeg det var, forlangte man og bevilgede en betydelig Sum til Nymindegabs Udbygning. Jeg tillod mig da at tale mod denne Bevilling, og jeg henholdt mig ikke til egne Kundskaber, men kun til Regeringens egne sagkyndige, som erklærede, at et Udlob som det, man vilde lave ved Nymindegab, upaatvivelig efter Aarhundreders Erfaring hurtigt vilde begynde sin Vandring mod Syd og lukke sig. Det slog meget hurtigt til. Saa hurtigt Løbet var skabt, begyndte det at vandre, og vi kende alle, hvilke Katastropher man nu lider under derved. Var det ikke muligt, vi en Gang kunde komme saa vidt, at vi fik bestemt at vide, om Regeringens sagkyndige kunne indrømme Rigtigheden af at mødekomme de Fordringer, som der fra Fisternes Side langs Vestkysten er stillet om et heldigere beliggende Udlob for Ringløbing Fjord. Jeg sigter her jelsfølgeligt til et eventuelt Udlob ved Hvide Sande, som efter min Opfattelse af Sagen vilde være det heldigste og bedste Sted, hvorved man mødekom ikke alene Fisternes berettigede Fordringer om at kunne saa et Indløb under uheldige Forhold eller til Afsetning af deres Fiskefangst, men hvorved man ogsaa vilde stabe betydelige Værdier i Ringløbing Fjord, dels gennem et nyt og forøget Fiskeri og dels gennem et forøget Høareal paa de saa-